

YOL REHBERİ

Karanlıkta yolunuzu şaşırırsanız, kendinizi hiç iyi hissetmezsiniz. Çünkü yolu tanımıyorsunuz. Yol rehberiniz yoksa, nasıl yola devam edeceksiniz? Tanrı'ya, mutluluğa ve cennete giden yolu tanıyor musunuz? Yoksa karanlıkta bir yandan diğer yana mı koşuyorsunuz?

Bu kitapçık, sizin için birisine giden yol rehberi olmak istiyor. Tanrı'ya giden yol, bir şahıstır: Tanrı'nın Oğlu. O insan olup, ceza çekip ölmek için, yeryüzüne geldi. Biz insanlar sadece O'nun vasıtasıyla, ebediyen mutlu olabiliriz.

Gerçek mutluluğu mu arıyorsunuz?

Yolu şaşırıp bir yol rehberini görüp, doğru yolu bulduğu halde, yanlış yolda devam eden birisi hakkında siz nasıl düşüneceksiniz? Elbet onun bir akılsız olduğunu söyleyeceksiniz.

YOL

Araba bütün hızıyla yola devam ediyor. Şoförün elleri isteksizce direksiyonu tutuyor. Yorgun gözlerle projektörün aydınlattığı yola devam ediyor. Karşıdan

gelen arabaların uzun huzmelilerini, zamanında söndürmemeleri, veya arkadan gelen arabaların ışıkları aynalarda onun gözünü her kamaştırdığında dilini ısıyor. O yol onu nereye götürüyor? Kilometreler birbirini kovalayıp, onun bütün yolları nereye götürüyorlar onu? O nereye koşuyor, biz hepimiz nereye koşuyoruz? Ah, hep kayıtsız ve ilgisiz değil mi? Önemli olan zamanı kovalamak:

Ticari bir konuşmaya, bir kongreye, bir kaç dakika arkadaşlar ile... Devamlı yolda, birinden diğerine. Hepimiz araba sürüyoruz. Önünde geçtiğimiz bütün yol rehberlerinin her biri, bir yolu gösteriyor: İşe, sipariş, ücret artışı, sosyal güvenlik. Mümkün olduğu kadar hızlı ve hep ileri!

Kişisel yaşam içinde yol rehberi var: “İleri, biz geride kalmamalıyız: Patronun hanımı da buna sahiptir...” Ve tekrar gaz pedalına basıyoruz. Biz yoldayız. Ama hangi yoldayız?

DUR!
Kırmızı Işık!
STOP

Önünüzde bir şahıs durup dostça, fakat hemen geçercesine size bakıyor. Siz sessizce O'na bakıp duruyorsunuz. İsa Mesih size konuşuyor: YOL BENİM,

beni tanıyor musun? Seni mutlu etmek için, çarmıhta öldüm. Buna inanıyor musun? Rahatsızlığınızın asıl nedenini biliyor musunuz? Sizin günahlarınızdır.

İsa Mesih şöyle diyor: Ben sana içtenlikle bağışlamak isterim, çünkü bana iman eden herkesin, cezasını ben çektim. Şimdi O'nun huzurunda ellerinizi bağlayıp, hayatınızın yönetimini O'na teslim edin.

Örümcek Ne Kadar Uzağı Görebilir?

Dağda meşe ağaçlarının yaprakları arasında örümcek yuvasını örüyor. O daha hiç bir insanı göremiyor. Çünkü gözleri sadece 8 santim uzaklığı görebiliyor. Bunun dışında olan bölge kendisine yabancı ve birkaç santimetrekare olan dünyasına ait değildir. Kendisine yabancı olanı hayale bırakıyor. O kendisini en yüce varlık olarak ve gümüşlü tekerlek formalı yuvasını örüyor. Onun yanında başka bir örümcek daha çalışıyor. Bizim örümcek boğazını uzatıp komşusuna soruyor: “Hayatında hiç insan gördün mü?”

Hayret verircesine, “Hiç görmedim” der diğeri. Öbürü alay edercesine, “Bende!” diyor. Ve örgüleri titrercesine ikisi gülmeye başlıyorlar. Bir kaç metre önlerinde orman bekçisi geçiyor. Örümcekler onu göremedikleri için şöyle diyorlar: “Bir insan m?” Ha,

ha! Daha hiç görmedik!” İnsanı hiç görmediklerinden, varlığından şüphe ediyorlar.

Ey anlayışlı insan; belki siz de, şimdi örümceğin düşündüğü gibi: “Tanrı? Ha, ha! O’nu daha hiç görmedim!” diyeceksiniz. Akılsız insan bu Tanrı’ya bağlı değil, sınırlı düşünceler üreten ve içinde dolaşıp, bir türlü çıkamadığın yöreye bağlıdır. Gördüğün her şeyi yaratan Tanrı, senin kaldığın sınırlı yörenin dışındadır. Ama senin hayatında Tanrı’nın inayetine bağlıdır. Aynı zamanda varlığını inkâr ettiğiniz Tanrı, sizi düşünüyor. O sizi seviyor ve ‘Tanrısal Sevgi’ sizi mutlu etmek istiyor.

İncil’de şöyle yazılıdır:

“Akılsız, yüreğinde: Tanrı yoktur, dedi:”

Mezmun 14:1

YARADAN VE YARADILIS

Tanınmış bir tabiat bilgini, Tanrı’yı inkar eden çok bilgili bir arkadaşını, kendi evinde misafir bekliyordu. Misafir şaşkınca, yazı masasında duran yerküresine bakıyordu. “Bu muhteşem parçayı, kimin yaptığını söyler misiniz?” diye, misafir ilginç bir şekilde soruyor.

“Ah! Hiç kimse!” Tabiat bilgini kısa bir cevap verip geçiyor.

Diğer bilimci, arkadaşının şaka yaptığını düşünüp tekrar soruyor. Cevap tekrar; “Hiç kimse!” Bilimci kızarak şöyle cevap veriyor: “Karşınızdaki çocuk değildir. Bu yerküreyi kimin yaptığını, öğrenmek istiyorum sayın arkadaş!” diyerek tabiat bilgini söze başlıyor: “Size bu yerkürenin kimsenin tarafından yapılmadığını anlatmak istediğimi, aptal ve akılsızca görüyorsunuz. Bu büyük ve güzel yaradılışın, yaratıcısı olmadığını iddia eden sizin daha akılsız olduğunuzu görüyorum.” Onun tek amacı ve suçu inkârcılık, yani Tanrı’yı inkâr etmektir. Fakat kendi görüşünden emin olan, bir Tanrı inkârcısını daha hiç bulamadım.

En Büyük Keşif

Sir J. Simpson fırıncılıktan Profesörlüğe kadar yükseldi ve bir çok keşifler yaptı. “Onun en büyük keşfi nedir?” diye kendisine soruyorlar. O şöyle cevap veriyor: “Benim en büyük keşfim; bir günahlı olduğum ve İsa Mesih’in beni kurtarmasıdır!

Büyük Ve Gerçek Mutluluğu Mu Arıyorsun?

Bırak İsa Mesih kalbine gelsin!
Artık korkulu gece geri çekilir.
İçin nur ve yaşamla dolacak!
Günahlıyı kurtarmak için O öldü.
Zincirleri çözmek için O ölüme gitti.
Büyük ve gerçek mutluluğu mu arıyorsun?
Böylece O'na gel,
O seni geri çevirmez!

***Görmeden,
İman Edenlere Ne Mutlu***

Bilinçli bir genç, kahvede arkadaşlarına var gücüyle bağırarak şöyle diyordu: “Ben sadece anladığım şeye inanıyorum.” Arkadaşları da kendisine hak veriyordular. Yabancı biri; “Sayın beyler!” diye sorar: “Eğer ben sizi doğru anladıysam, siz sadece anladığınıza inanıyorsunuz, değil mi?” Diğerleri, “Aynen öyle!” diye cevap veriyorlar.

Yabancı: “Haydi!” diye devam ediyor. “Bu gün, yolda, kazların ot yediklerini gördüm. Buna inanıyor musunuz?”

“Elbette.”

“Aynı durumda, domuzların da ot yediklerini gördüm. İnanıyor musunuz? Şüphesiz. Böylece koyun ve ineklerin de ot yediklerini gördüm. İnanıyor musunuz?”

“Tabii!”

“İyi! Fakat Hayvanların, yedikleri bu ot, sindirimden sonra kazlarda tüy, domuzlarda sert kıllar, koyunlarda yün ve ineklerde ise kıl oldu. Buna inanıyor musunuz, sayın Beyler?”

Utandıkları ve artık ne diyeceklerini bilmedikleri, açıkça belli oluyordu.

Onun tek Hatası

Günde iki defa: dişlerini en iyi diş macunu ile fırçalıyordu. Yılda iki defa doktor muayenesinden geçiyordu. Yemeği, her gün taze sebze ve pişmemiş gıdadan ibaretti. Bademciklerini de çıkartmıştı. Bir saatten fazla, golf oynamıyordu. Her gece 8 saat uyuyordu. Sigara içmez, içkisi yok ve mizahı (keyfi) devamlı yerindeydi. 0 yaşam kurallarına tam olarak dikkat ediyordu. Yüz yaşına varmak için, elinden geleni yapıyordu. Çarşamba günü, onun cenaze törenidir! 18

uzman doktoru değiştirip, nice hekimler prodüktör sağlık bitkilerini ve antiseptik ilaçları kullandı. Fakat o, sadece bu dünyayı yaşayıp, Tanrı'yı unutmuştu.

Kendini arayan kişi, Tanrı'yı unuttur;
Tanrı'yı arayan, kendisini unuttur.

Nereye?

Geçenlerde otobüse sarhoşun biri bindi. O sarhoş, durmadan şunu tekrarlıyordu: “Burada inmek zorundayım.” Anlaşılan her seferinde doğru durağın, daha çok uzak olmasıydı. Yolcuların çoğu, buna gülüyorlardı. Bu adamın sefil haline acıyan yoktu. Gülerekten birisi şöyle diyordu: “O gidiyor, ama nereye gideceğini bilmiyor; en azından yoldadır.” O esnada, bir başkası; ciddi bir şekilde: “Bu adam, binlercesi gibi, nereye gideceğini bilmiyor. Fakat sonlarının ne olacağını sormadan, sonsuza giden yoldalar!” dedi.

Bu sözlere dinleyiciler, sarhoşun akılsızlığına güldükleri gibi gülmediler. Çoğu kişi cennete mi, cehenneme mi giden yolda olduğunu bilmiyor. Eğer cennete gitmeleri için yeterli derecede iyi olup olmadıkları sorulursa, şu cevabı vermek zorundadırlar: “Yeterli olmadığımdan korkuyorum!” Ve cehennem için yeterli derecede kötü olduklarını sorarsan, şöyle

derler: “Ah, ama ben diğlerleri gibi kötü değılim; tanıdığım çok insan var, ibadet ediyorlar; ama bunun yanında, taklidini yapmak istemediğim işleri yapıyorlar.” Cehennem için çok iyi, fakat cennet için iyiliğı yeterli değıil!

Tanrı bu soruya şöyle cevap veriyor: “Ebediyeti nerede geçireceksin?” Açık ve anlaşılır bir şekilde İncil’de şöyle okuyoruz: “Oğul’a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Tanrı’nın Oğlu’na iman etmeyende yaşam yoktur. Veya yaşamı görmeyecektir. Tanrı’nın gazabı böylesinin üzerinde kalır” (Yuhanna 3:36)

Sadece Tanrı’nın Oğlu’na iman etmek ve tamamladığı işin aracılığıyla cennete gidersiniz. O’na inanmıyorsanız, böylece yeriniz en derin karanlıklar olacaktır. Tanrı şimdiden, bu kararsızlığınıza son vermenizi istiyor. İsa Mesih’e imanla gel, Tanrı ile barış!

Ebediyet’te nerede olacaksın?

Bu zamanın ciddi bir sorusu;

Senin cevabın hazır mıdır?

Ebediyette nerede olacaksın?

İNSAN DİYOR:

- ❖ Eğer özenli bir yaşam sürersem, böylece cennete giderim.
- ❖ Elimden gelen en iyi işi yaparsam, bununla Tanrı benim iyi işlerimden memnun kalır.
- ❖ İnsanların çoğu benden daha kötüdürler.
- ❖ Ben dindar bir aileden geliyorum.
- ❖ Benim anlamsız olan günahlarımı, Tanrı bana saymayacaktır.

TANRI DİYOR:

- İyilik eden yok, bir kişi bile yoktur. (Romalılar 3:12)
- Tanrı'nın işi, O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir. (Yuhanna 6:29)
- Hiç ayırım yoktur, çünkü herkes günah işledi. (Romalılar 3:23)
- Sen yeniden doğmalısın. (Yuhanna 3:7)
- RAB gördü ki, yeryüzünde insanın kötülüğü çoktu. (Tekvin 6:5)

Bir Günde Tövbe Etti

Yaşlı bir adam şöyle diyordu: “Üç şeyi öğrenmek için, 42 yıl uğraştım.”

1- Kayıp bir günahlı olduğumu,

2- Kurtuluşum için kendim hiç bir şey yapamayacağımı,

3- Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in her şeyi iyi yaptığını, benim sadece O'na iman etmekle, tam olarak mutlu olabileceğimi.

Şimdi Luka İncili 18. bölümde, bir adamın nasıl dua ettiğini okuyalım: “Tanrım, ben günahkara merhamet et!” Aynı günde, o adam af edildi. Tanrı bunu Kutsal Kitap'ta bize bildiriyor. Luka İncili 23. bölümde, bir katilin kısa bir dua okuduktan sonra, aynı günde günahları bağışlanıp, cennete kendisine bir yer verildiği bildiriliyor.

Luka İncili 7. bölümün sonunda günahlı bir kadından bahsediliyor. O gün, büyük bir pişmanlıkla İsa'ya gelip, O yalan söylemeyen (İsa'nın) ağzından şunları duydu: “Senin günahların sana bağışlandı. Senin imanını seni kurtardı; esenlikle git!” dedi.

Elçilerin İşleri 2. bölümde, 3000 kişinin bir günde imana geldiği bildiriliyor.

Kutsal Kitap'ta bunlara benzer bir çok örneğe rastlıyoruz. Kendinizi kurtarmak için, ne zamandan beri uğraşıyorsunuz? Bu broşürü okuyacağınız sırada kurtulabilirsiniz.

“Ancak, kendisini kabul edip, İsa Mesih'in adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi!” (Yuhanna 1:12).

Hiç Kullanılmamış İncil

Küçük bir kız çocuğu, tozla kaplı bir ev İncilinin yapraklarını karıştırıp, annesine soruyor:

“Anne; İncil Tanrı'nın Kitabı değil mi?”

“Elbette, yavrum”, diye cevap veriyor annesi.

“Öyleyse onu Tanrı'ya geri vermemiz lazım; çünkü, biz zaten onu hiç okumuyoruz!”

Biz hepimiz İsa'ya gelebiliriz!
Biz devamlı İsa'ya gelebiliriz!
Biz her şeyle İsa'ya gelebiliriz!

Sizin Dünya Görüşünüz Size Ne Kazandırdı?

Tanrı'yı inkâr eden biri; yaptığı konuşmanın sonunda, dinleyicilerini tartışmaya davet etti. Sadece yaşlı bir kadın, kamburlaşmış, sade giyimli yaşlı bir kadın, çıkıp konuşmacıya: "...Beyefendi, size soracaklarım var." Konuşmacı; "Buyurun hanımefendi, nedir soracaklarınız?" Kadın; "Yıllar önce dul kaldım. Sekiz tane bakılması gereken çocuğum vardı. Servetim de yoktu. Sadece bir İncil'e sahiptim. O'na dayanarak Tanrı'yı yardıma çağırdım. Böylece kendimin ve evimin geçimini yapabildim. Şimdi, ben artık son günlerime yaklaşıyorum; fakat çok mutluyum. Çünkü beni sonsuz bir yaşam, İsa Mesih'le beraber cennette bekliyor. Bunu benim inancım, benim için yaptı. Sizin inançsızlığınız ve dünya görüşünüz sizin için ne yaptı?"

"Hanımefendi," diye konuşmacı devam etti; "Sizin ümidinizi kırmak istemiyorum...."

"Ah!" diyerek kadın, "Söz konusu olan bu değildir. Benim sormak istediğim; sizin görüşünüz, sizin için ne yaptı?"

Adam tekrar geçici bir cevap vermeye çalıştıysa da; seyirciler kadını desteklediğinden, adam orayı terk etmek zorunda kaldı.

Onların Düşünceleri

Plato, Büyük Düşünür (yaklaşık 427-347. M.Ö), şöyle diyor: “Yok olmak insanlara, ödenmemiş bir eski suçtan dolayı geçmiştir.”

Plutarch, Chasronealı bilgin (yaklaşık 46-125 M.S), şöyle diyor: “Acılar, insanlara sonradan aşılammış, fakat insan ile beraber doğmuştur.”

Seneca, (M.Ö 4 - M.S.65), İmparator Neros'un eğitimcisi ve tanınmış bilgin, bir yazısında şöyle diyor: Hepimiz kötüyüz. Başkasının yaptığını yargıladığımızda, kendi kalplerimizde aynısını buluyoruz.”

Tanrı'nın Sözü şöyle diyor:

“İyilik eden yok, bir kişi bile yoktur... Bütün dünya Tanrı'ya hesap verecek” diyor: (Romalılar 3:10 - 19)

Cehennem Diye Bir Yer Var Mıdır?

Bir çok insan, cehennemin varlığını ve ebediyen mahvolmayı inkar ediyorlar. Onlar şöyle diyorlar: “Sevgi olan Tanrı, nasıl böyle bir yeri hazırlar?” Fakat bu batılılar, aynı Tanrı'nın kutsal olduğunu

unutuyorlar. Merhametli olan Tanrı, aynı zamanda gerçek bir yargıçtır. Katil olduğu ispat edilmiş, bir kişiyi cezalandırmayan bir adalete, siz ne diyeceksiniz?

Tanrı İsa Mesih'in günahlılar uğruna ölmesiyle, günahlıların en büyük günahlarını bile bağışlamak istiyor. Fakat kurtulmak istemeyeni, ciddi bir şekilde uarmalıyız. Şimdi Tanrı'nın rahat anlaşılabilir bir kaç sözüyle devam edelim:

❖ Ey lanetliler, çekilin ölümden: İblis ile onun melekleri (cinler) için hazırlanmış sönmez ateşe yollanın: (Matta İncili 25:41).

❖ Bunlar sonsuz azaba uğrayacak. (Matta İncili 25:46)

❖ Tek ayaklı olarak yaşama kavuşman, iki ayak sahibi olarak cehenneme atılmadan iyidir.

Oradakileri kemiren kurt ölmez, yakan ateş de sönmez. (Markos İncili 9: 45:46).

❖ Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, cinsel ahlaksızlıkta bulunan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince; onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur. (Esinleme 21:8).

Bu cezanın ebedi olduğunu ve geri dönüşün mümkün olmadığını başka ayetler bize şöyle bildirmektedirler:

“Umutsuzluk içinde yaşayan diğer insanlar gibi kederlenmemeniz için.” (1. Selanikliler 4:13).

“Ama Tanrı'nın Oğlu'na iman etmeyende yaşam yoktur. Veya yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.” (Yuhanna 3:36).

“Gece gündüz, sonsuzlara dek kendilerine işkence edilecektir.” (Esinleme 20:10).

“Sonsuzlara dek” sonu olmayan devamlı sevinç ise, İsa Mesih'e iman edenleri bekler!

Siz Hangisini Seçeceksiniz?

Konfuzius (Konfiçyus): Bir Çinli, plastik diliyle hayatındaki deneyimleri şöyle anlatıyordu: “Ben bir derin çukura düşmüştüm. Bütün gücümle çıkmağa uğraşılıyor, fakat başaramıyordum! Nihayet Konfuzius oraya gelip dedi (ki):

‘Benim oğlum, eğer sen benim öğrettiğimi dinlemiş olsaydın, şimdi kendini bu çukurda bulmayacaktın.’ Bunu biliyorum, diye bağırdım, fakat şu anda bana hiç bir yardımı olmuyor. Bana yardım et ve bende senin yolunu, öğrettiğini takip edeceğim. Fakat Konfuzius hiç bir çaba göstermeksizin yoluna devam edip, beni umutsuzca orada bıraktı.

Buddha: Başka biri çukurun kenarında baktı. Buda Buddha idi. O da kollarını bağlayıp şöyle dedi: ‘Benim oğlum, eğer kollarını bağlayıp, gözlerini kapatıp, sesizliğe dalıp tam olarak tabii olursan böylece,

Nirvana benim gibi (ebediyen yok) olacaksın. Bütün dış görünüşünle hep aynı durumda kalacaksın; böylece sonsuzluğa ereceksin.'

Muhammet: Heyecanlı adımlarla Muhammet yaklaşmış, duvarın üzerinde, eğilip çukura baktı. "Genç, böyle gürültü yapmana gerek yok. Gerçekten de sen sefil bir durumdasın. Korkuyor musun? Korkmana gerek yoktur! Bak senin oraya düşmen, Allah'ın isteğidir... Bunu unutma! Kim O'nun isteğine karşı çıkabilir? İtiraf et ve söyle: Allah büyüktür ve Muhammet O'nun Peygamberidir. Durmadan bunu tekrarla, ta ki, senin ağzın ebediyen kapanıncaya kadar... Böylece aşağı in... Ondan sonra, cennetin fazlasıyla tadını çıkaracaksın.' Ve Muhammet de çekip gitti... Fakat ben sefili o da kurtarmadı.

İSA : Bundan sonra bir ses işittim: 'Benim oğlum!' Döndüğümde, İsa Mesih'in nurunu gördüm. Hiç bir ithamda bulunmadan, bana acıdı ve beni sevdi. O hemen benim yanıma, çukura indi. O beni kurtarmak için, kendi hayatını verdi. O beni kolları arasına aldı ve beni dışarıya, daha sağlam bir yerin üzerine koydu. O benim kirli elbiselerimi çıkarıp, kendi elbiseleriyle beni giydirdi. Benim açlığımı giderdikten sonra, şöyle dedi: 'Beni takip et, ve ben seni böylece yönetip, senin ayaklarını bu tür durumlarda koruyacağım. Onun için

İsa Mesih'e iman ettim. Böylece O'nun izinde gidiyorum.”

Hiç bir din sizi kurtaramaz, tek kurtuluş yolu, İsa Mesih'tir!

Bundan Bir Yıl Önce

Uzun bir zamandan beri Rao adlı bir Hindû, Hindistan'da, Sevinç Getirici Haberi (Tanrı'nın Sözü'nü) duymuştu. Duyduklarının tümünün, gerçek ve doğru olduğunu defalarca anlatmıştı. İmanlı biri kendisine: “Fakat neden iman edip tövbe etmiyorsun?” sorunca. “Bu konuda düşüneneğim”, diyerek hep aynı cevabı vermişti. O imanlıya şöyle diyordu: “İsa Mesih iyi insandır. Büyük bir insan, elbet Tanrı'nın da Oğlu'dur. Senin dinin gerçek bir din, ve benim imana gelmem de mümkün, fakat zamana; çok zamana, ihtiyaç var.”

Aradan zaman geçer, imanlı tekrar Rao ile konuşmaya başlar. Zamanın değerli olduğunu ve tövbe etmeyi ertelemenin, oldukça tehlikeli olduğunu anlatmaya çalışır. Rao, imanlıya, “Belki seni hiç duymayacağım”, diyordu. “Fakat benim yeterli zamanım var, hiç bir işte acele etmem. Tanrı merhametli ve şefkatlidir. Şayet

ben iyice düşünüp taşınırsam, Tanrı kesinlikle buna karşı çıkmaz. Çünkü Tanrı da aceleci değildir.”

Tekrar aradan uzun bir zaman geçmişti.

Gece yarısında, Rao'nun bir arkadaşı şu haberle, imanlıya geldi: “Rao çok hasta ve sizin kendisini ziyaret etmenizi rica ediyor. Ama çabuk, Rao sıkıntıda; zaman çok değerlidir.”

İmanlı Rao'nun yanına vardığında, (gördü ki) Rao'nun rengi sararmış ve korkudan titreyerek, yatağın üzerinde uzanmıştı. “Beni sağlığıma kavuşturacak bir şey ver” diyordu Rao, “sevgili imanlı, bana yardım et!” diye yalvarıyordu. Ben şimdi ölmemeliyim. İmanlı, “Ölüm ve yaşam Tanrı'nın elindedir. Fakat kendim doktor olduğum için, seni muayene edeceğim. Sana yardım etmek için, elimden geleni yapacağım. Fakat başarı Rab'bin elinde, benim elimde değildir.”

Hindu, imanlıya, korkulu bakışlarla bakıyordu... “Ben ölmek değil, yaşamak istiyorum!” diye titrek bir sesle bağırdı.

Doktor, orda bulunanlardan birine beraber eve gelip, Rao için ilaç getirmesini rica etti. Doktor, Tanrı'ya iman etmeyen Rao için dua ederken, şöyle düşünüyordu: “Bir şişeyi ilaç ile doldurup, bir kağıt yazıp, şişeye yapıştıracağım. Şişeyi benimle beraber gelene verip, bunu Rao'ya götür diyeceğim!”

“Bugün, bir yıldan sonra, ilk kez bir yemek kaşığı dolusu alın!” Rao yatağın üzerindeki ilaç şişesini, ateş gibi yanan elleriyle almak isterken, şaşkınca bağırmaya başladı. Çünkü reçetenin üstünde: “Bu gün (den), bir yıl sonra” yazılıydı!

“Bu günden bir yıl sonra mı? Bu bir yanlışlık olacak”, Arkadaşına; “hemen çabuk geri git, ve hemen alabileceğim yani şimdi almak için ilaç getir. Kendisinden rica et! Bir yıla kadar bekleyemem, bu gün ölebilirim!”

Rao tekrar imanlı doktordan bir şişe ilaç alıyor; fakat bu sefer şu yazılıydı: “Bu günden bir ay sonra alınsın.” Bu kelimeleri her gördüğünde, hastanın yüzünden korku teri damlıyordu. Tekrar tekrar bağırıp, o imanlı için de ki: “O şaşırmış! Ben şimdi yardım istiyorum. Hemen! Bir ay daha yaşayacağımı kim biliyor?”

Arkadaşı tekrar yeni bir şişe getirdiğinde, Artık doğru mu?” Diye kendisine sorar. Rao, “Hayır!” diyerek, çaresizce bağırıyordu. Hayır, şişenin üzerinde şöyle yazılıydı: “Yarın alınsın.” Rao; “Yarın alacağım bir ilacın, bana ne faydası olur ki? Şimdi ben hastayım. Şimdi ölüm ve yaşam anıdır. Git ve o bilgili doktora rica et, kendisi yanıma gelsin. Ben onunla konuşmalıyım.

Onun arkadaşı haber verince, imanlı doktor kendisiyle görüşmeye geliyor. Doktor yeni bir şişeyi beraber alıp,

çoktan beklenen yakıcı ateşe karşı kullanılan ilacı, Rao'ya verir.

Doktor; "Dost" diye başlar, "Kendi hayatının tehlikede olduğunu anlayınca, sen bekleyemedin. Senin canının kurtuluşu söz konusu olursa, ebedi ölüm veya ebedi yaşam hakkında karar vermen gerekirse, zamanın çok (olur) ve bekleyebilirsin, değil mi?"

Böylece o Hindu imanlıyı anlamıştı ve artık "ben beklemek istiyorum" demiyordu. Hemen, hiç düşünmeksizin ve zaman geçirmeden, İsa'yı kendi Kurtarıcısı olarak kabul etti. O, Tanrı'nın mutlu bir çocuğu oldu ve (tekrar) şifa buldu. İki kat fazlasıyla sağlıklı olmuştu. Böylece o hem sağlığına kavuşmuş ve hem de sadık bir şekilde, Kurtarıcısının tanıklığını yapıyordu. Böylece o bazı insanları da Rab İsa'ya götürebilmişti.

Bu gün yaşıyorsun,

Bu gün Tanrı'ya dön, daha yarın olmadan,
çünkü durumlar değişebilir.

Parlayan Yıldız

İkinci Dünya savaşı sırasında, Amerika'da töre olarak, oğlu savaşta olan her ev, pencerenin önüne ışık saçan yıldız gibi, bir lamba bırakırdı.

Bir akşam, adamın biri, küçük oğlunun elinden tutup, Newyork sokaklarında geziye çıkıyor. Çocuk, pencerelerdeki ışıkları iyi bulduğu için, yıldızlı bir evi gördüğü zaman, ellerini bir birine çarpıp bağıyordu. Böyle evlerin önlerinden geçtiklerinde, çağırıp: "İşte baba; oğlu savaşıta olan bir ev daha! Ve bir tane daha! Şurdaki ev iki yıldızlı. Bak, şurada yıldızsız olan bir ev de var!"

Nihayet evlerden kurtulup, açık bir meydana gelirler. Gökyüzünün karanlığında parlayan akşam yıldızı görünüyordu. Küçük çocuk derinden nefes alarak: "O, baksana baba" diye bağıyor. Şüphesiz Tanrı da Oğlu'nu göndermiş. Bak O'nun da penceresinde bir yıldız var!

Gerçekten, Tanrı'da Oğlu'nu verdi.

"Çünkü Tanrı, dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi." Herhangi bir devlet uğruna ölmek için değil, fakat "Öyle ki, O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın, ama hepsi sonsuz yaşama kavuşsun."

(Yuhanna 3:16).

0 Kurtarabilir

Kanada Tundy-Bay'da, insanların sık sık boğuldukları bir yer vardı. "Great Jack" adında büyük, güçlü ve tanınmış bir adam, burada tehlikeye düşen insanları kurtarıyordu. Günün birinde, "Cumbadak'tan" büyük bir ses ve ardından imdat çağıran bir insan sesi duyuldu. Herkes suya doğru koşar. Orda bir adamın köpüren dalgalardan nasıl kurtulmaya çalıştığını görüyorlar. 0 dalıp, tekrar çıkıyor. Tekrar batıp ve kurtulmak için mücadele ediyordu. Herkes "Great Jack'a" doğru bakıp, onun sessizce boğulmakta olan adama bakıp, yerinde durmasına hayret ediyorlardı.

Orda olanların tümü şu soruyu soruyorlardı: "Neden adamı kurtarmıyor ki?"

0 adam, üçüncü kez bitmiş bir durumda, su yüzüne çıkarken, artık kurtulmak için mücadeleyi bırakmıştı. 0 anda "Great Jack", hemen dalgalara atlayıp büyük bir güçlük çekmeden, adamı dışarı çıkarıp kurtardı.

"Great Jack" boğulmakta olan birini nasıl kurtarabileceğini biliyordu. 0 şöyle düşünüyordu: "Kendisi kurtulmak için, mücadele edene kadar ve çaresiz kalmayana dek ben onu kurtaramam."

Rab İsa'da, aynı bu şekilde günahlıları kurtarır. Mücadele etmekten vazgeçmelisiniz. Kendinizi kurtarmak için verdiğiniz uğraşlardan vazgeçmelisiniz.

Siz kendinizi, günahlarınız için Golgatha'da ölen, Kurtarıcınıza teslim edebilirsiniz. O'nun aracılığıyla günahlarınızdan ve gelecek Yargı'dan kurtulmayı kabul ediniz. "Great Jack", boğulmakta olanı kurtarmak için nasıl ta ki, o mücadeleye etmekten vaz geçene kadar bekliyorduydu, aynı şekilde Rab İsa'da sizi kurtarmak için bekliyor. O'nun aracılığıyla kurtulmak ister misiniz?

İyi Bir Nasihat

Yıllar önce, Londra'da tanınmış kişiler bir araya gelmişlerdi Davet edilenler arasında, o zamanın tanınmış vaizcisi, Cèsar Malan da vardı. Genç bir hanım, cemaatı harika şarkı ve oyunlarla eğlendiriyordu. Vaizci programın bitiminden sonra sessiz ve kibar bir şekilde, genç hanımın yanına gidip, şunları söyledi: "Bugün sizin müziğinizi dinlerken, bu yeteneğinizi Rab İsa Mesih uğruna sunmuş olsaydınız, ne güzel olacaktı, diye düşündüm. Bakınız; Tanrı'nın gözünde, siz de günahlı bir insansınız. Tanrı'nın yanında, sizinle aşağılanmış bir kadının arasında hiç bir fark yoktur. Ama Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in kanı, sizi bütün günahlarınızdan arındıracak güçtedir!"

Şarkıcı, kendisine sert bir cevap verdiği halde, o devam edip: "Hanımefendi, benim amacım, sizi

gücendirmek değil, Tanrı'nın Ruhu'nun sizi ikna etmesi için, dua ediyorum. Siz olduğunuz gibi, O'na gelmelisiniz.”

Misafirler evlerine gitmişler ama şarkıcı bir türlü uyuyamıyordu. Hep o ciddi Vaizciyi görüyordu. Kalbinde onun sözlerinin yankısını duyuyordu.

Sabahın erken saatlerinde, kalem ve kâğıt aldı, gözlerinden yaşların boşandığı bir sırada, Bayan Charlotte Elliot şu mısraları yazmaya başlıyordu:

Beni olduğum gibi kabul edersin,
Günah ve suçum af edildi,
Senin Sözüne güvendiğim için,
Ey Tanrı Kuzusu, gelirim ben, gelirim ben!

Olduğum gibi, böyle olmalı,
Benim gücümle değil, sadece Senin!
Senin Kanın bütün lekelerden temizler beni,
Ey Tanrı Kuzusu, gelirim ben, gelirim ben:

Mesih'in Kuzusu olduğum için,
Devamlı sevinçliyim
İyi çobanım için,
O beni koruyup taşıyor!
Beni ismiyle çağırır.

O'nun hafif çomağı altında
Yayılmaya çıkacağım ben
Muhteşem tatlı çayirlarda,
Eksiğim olmasın diye;
Ve ben, ne kadar susarsam,
O beni, pınar suyuna götürür.

Benim gibi mutlu Kuzucuk,
Hâlâ sevinçli olmasın mı?
Bu güzel günlerden sonra
Çobanın kucağı ve kollarında
Nihayet eve varacağım.
Amin, evet mutluluğum büyüktür!

İNCİL BİR MUCİZEDİR

İncil, büyük özelliklere sahip olan bir Kitaptır.

O insanlar tarafından yazıldı. Fakat Tanrı Sözü'nün eksiksiz bir şekilde tamamlanması için, yazarların bildirdikleri tümüyle Tanrı'nın Kutsal Ruh'u tarafından (esinlenerek) yazıldı.

İncil 70 Kitaptan oluşur (Mezmurlar 5 Kitap olarak sayılır). 1600 yıl içinde yazılmıştır. Hazırlayanlar, birbirini az veya hiç tanımamış 40 kişiden oluşmaktadır. Bunlar Kral, Çoban, Şair, Fikir adamı, Doktor, Balıkçı gibi değişik kişilik ve mesleklere sahip

olan insanlardı. Buna rağmen İncil, göze çarpan bir birliktir. Başka hangi Kitap bu Bilgelikle yazılmıştır? Örneğin, son 1500 yılın 40 tanınmış doktorunun hazırladığı, tıp bilimini anlatan 70 kitap; bunlardan bir cilt büyük çabalar sonucu bir hastayı iyileştirebilir: Fakat sonuç tamamen negatif olacaktır. Çünkü tıp biliminin en iyi buluşları bile kısa sürede eskilirler.

Sadece İncil değişmez. Dünyanın bütün güçleri O'nu yok etmek için uğraştılar. Ona itiraz edildi, kendisiyle alay edilip, aşağılanıp, yakıldı. İncili eleştiren kitaplar, bir araya gelseler, yüksek bir kaleyi oluştururlar. Fakat İncil her saldırıyı atlattır. O, şimdi, eskiye nazaran daha fazla dil ve lehçede okunmaktadır. Bilgili kişiler onu okuyor, ama onun derin anlam ve bilgisini tam olarak çözemiyorlar. Fakat sıradan insanlar ondan faydalanabilir, anlayabilirler. Bu nasıl olabilir?

“Ben ailemin yüzkarası, sarhoşun biriydim. Geometri, botanik ve felsefeyi öğrenmeye başladım. O andan itibaren, tam anlamıyla, mutluluğa kavuştum” diyen bir insana rastladınız mı?

Hayır, fakat biz kendileri tanıklık edecek çaresiz, iç barışı (huzuru) olmayan umutsuz binlercesini size anlatabiliriz. İncil vasıtasıyla Tanrı'nın Mesih'te olan şaşırtıcı inayet gücünü tanıyıp yaşıyorlar. Bu onların hayatlarını, kalplerini ve ailelerini tamamen değiştirdi.

İNSAN ŞİMDİDEN KENDİ KURTULUŞUNDAN EMİN OLABİLİR Mİ?

Tanrı'nın cevabı, Kendi Kutsal Sözü'dür:

“Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır.

Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.”

Yuh. 5:24

“Böylece, imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı ile barışmış oluyoruz.

Rom. 5:1

“Ben bunları Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye yazdım.”

1.Yuh. 5:13

“Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz.

1.Yuh. 3:14

“Eminim ki, ne şimdiki şeyler...ne de... ölüm bizi Tanrı'nın sevgisinden ayıramayacaktır. *Rom. 8:38-39*

Son Sözler

Charteris, tanınmış bir İngiliz, ölüm yatağında şöyle diyordu: “Ölümler her şeyin sona ereceği konusunda,

beni tam olarak ikna edebilecek kişiye, 30.000 Pfund Sterling vereceğim.”

Perpetua, M.S. 202 Yılında, Mesih'e olan inancını inkâr etmediği için, vahşi hayvanların önüne atılırken: “Ben Mesih inanlısıyım!” demişti. Onun yaşlı babası, kendisini gördüğünde, kendisine yalvararak inkar et deyip, saçlarını yoluyordu. Fakat o cevap vererek: “Baba, ben Kurtarıcımı seviyorum. O benim için, her şeyden daha değerlidir.”

Karl IX, 1572'de Paris'in kanlı düğününe izin verdiği için, vicdan azabı çekerek, ölümünden kısa bir süre önce şöyle diyordu: “O kadar kan ve büyük bir katliam. Ben ne yapacağım? Ben mahvoldum. Ebediyen mahvolacağımı biliyorum!”

Georg Friedrich Hendel 14 Nisan 1759. Hayatının son gününde şöyle demişti: “Bana, I.Korintliler 15'i okuyun. Evet, gerçek müjde de budur. İsa Mesih'e imanla, inayetle, kurtuluşundan emin olmak, büyük bir şandır.” İncil eleştirmeni Lang, Zürih'te, ölüm yatağında, durmadan şunu tekrarlıyordu: “Evet O haklı, O haklıdır!” “Kim?” sorusuna ise, cevaben “İncil!” diyerek son nefesini vermişti.

Lissabon'da sadık bir hizmetçi olan, Richard Holder'in son sözü ise: “Zafer: Bu gün Mesih' in kanıyla yıkanmış bir günahlı, Tanrı'nın Cennetine gidiyor!” “Oğul'a iman edenin, sonsuz yaşamı vardır.”

SEVİNÇ

“0 sevinç içinde yoluna devam etti.” (Elçilerin İşleri 8:39)

İçli dışlı, rahatsız eden her çeşit bağlantıdan kurtulup, gerçek Refah ve Barışla dolan kalplerle yaşamak-

Sevinçtir.

Mutluluk, sadece sevinçli günlerde değil, fakat sıkıntılı ve kederli, hastalanıp acı çekmekte olan kalplerde de bir şarkı olursa-

Sevinçtir

Eğer her şeyimiz yıkılırsa, eğer sevgilimiz bizi terk eder, veyahut, biz sevdiklerimizden ayrılmak zorunda kalırsak ve acımasız ölüm evimize gelirse, buna rağmen Tanrı'nın Sevgisi'ne güvenimiz varsa-

Sevinçtir

Kendi deneyimlerimizle, kayıp olan oğulun hislerini anlayıp, onun eve dönüşünde Tanrı Baba, tarafından nasıl sevgiyle kabul edildiğini öğrenerek: bütün günahların Mesih'in Kanı aracılığıyla bağışlanıp; adımın cennete, Yaşam Kitabı'nda yazıldığını bilirsek-

Sevinçtir

Ebediyen Tanrı'nın evinde, oturacağına dair sağlam umuda sahip olup; şimdi ve ebediyen bu mutluluktan yararlanacağını öğrenip, devamlı Kurtarıcı Rab İsa Mesih'in huzurunda olacağını bilersen-

Sevinçtir

Bu sevince sahip misiniz? Bu anlatılması güç olan sevginin kaynağı İsa Mesih'tir. O size de bu sevinci vermek istiyor.

“Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfü ortaya çıkmıştır.” Titus 2:2

ŞİMDİ KARAR VER:

Soğuk bir kış gününde, buz kütlesi üzerinde bir akbaba çırpınarak can vermek üzereydi. Nehrin üzerinde uçmakta olan bir kartal, bunu görür görmez hemen kendisine hücum etti. Fakat o avın tadını çıkarmak üzereyken, güçlü su dalgaları onu tehlikeye düşürmüştü.

Acaba gelen büyük felaketten, onun haberi var mıydı? O büyük kanatlarını açıp da uçamaz mıydı?

Oradan uçup, emniyetli yere varmak için uçuşunun ta ucundan bile kaçamaz mıydı? Bunu binlerce defa yapmamış mıydı? Ama o aynı yerden ayrılmamaya

devam ederken, korkunç felâketin de sesi yaklaşıyordu. Dalgaların serpintisi, buzun kenarlarını yıkayıp cereyan etmekte olan tehlike, çok yaklaşmıştı. Artık oradan kaçmanın son anı gelmişti.

Kartal da bunu yapmak için büyük kanatlarını açıp, uçmak istedi. Fakat ne yazık ki, bunu başaramadı.

Çünkü, hiç farkına varmadan pençesi donarak av etine yapışmıştı. Onun kaderi artık mühürlenmişti!

O kanatlarını çarpıp bütün gücüyle, kurtulmak istiyordu. Fakat bütün çabası boşunaydı. Az bir zaman daha uğraşırken batıp öldü. Çünkü epeyce vakit geçmişti ve artık kurtulamazdı.

Ölümsüz olan canınızın kurtuluşu da böyledir. O açık bir şekilde, ebediyen mahvolmaya yaklaşmaktadır. Fakat böyle olmak zorunda değil. Tanrı kendisi, sizin için şaşılabilecek bir kurtuluş hazırlamış; O İsa Mesih'i, biricik Oğlu'nu Kurtarıcı olarak, dünyaya gönderdi. Böylece O, çarmıhta kurtuluşa giden yolu tamamladı. Şayet bu kurtuluşu kabul etmeyip, beklerseniz, nasıl kaçabilirsiniz?

“Bu kadar büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz?”

KAPTANIN KEDİSİ

Gösterişli bir okyanus vapuru değil, ama dikkate değer bir yolcu gemisiydi. Güvertesinin her tarafında, yolcuların rahatça uzanıp uyumaları için, şezlonglar duruyordu. Böylece deniz havasının ve sıcak güneşin tadını çıkarmak mümkündü. Yolcular da bunu yapmaktaydılar.

Sadece kaptanın kedisi neşesi yerinde değildi. Bütün yolcular da bunun farkına varmıştı. O durmadan şezlongun bir ucundan diğer ucuna gidip geliyordu. Yolcuların kendisine verdikleri lezzetli yemekleri, her zaman sevinçle yediği halde, bu kez hiç yaklaşmıyordu. Nedense bir lokma bile yemiyordu.

Evet, parlak bir gün ve havanın da böyle devam edeceği belliydi.

Mamafih... Birden konuşmak ve gülmek kesildi. Güverte subayı Kaptanın adına bir haber veriyordu. Bu haber pek sevindirici değildi: “Herkes derhal Güverteyi terk etsin. Kamarada kalıp şimdilik kapıları kapalı tutun!”

Yolcular şaşkınca bakıp subaya sorularla saldırıp; “Neden bu güzel havada kamaralara girelim?” dediler. Subay: “Çünkü bir fırtına kopmak üzeredir!” Yolcular: “Fırtına mı? Şu mavi gökyüzüne bakın, rüzgardan bir eser bile yok!” Subay: “Evet, ama ufuktaki ufak siyah beneklere bakın. Ayrıca Kaptanın kedisinin güvertenin

bir tarafından diğere tarafına nasıl tutulmuşçasına koştüğünü görmüyor musunuz?”

İtiraz etmeksizin, yolcular verilen emre uyup, gemiciler güvertede olan her şeyi çabucak bağladıkları sırada onlar içeri girdiler. Arada daha bir saat geçmeden kedinin tutumu şunu ispatlamış bulunuyordu: Fırtınaya tutulmuş, gülmeler kesilmiş; mantar kuşaklar bağlanmıştı.

Bu öyküyü okurken, Yeremya 8:7'yi hatırlıyorum:

“Evet, göklerdeki leylek belli vakitlerini biliyor. Ancak RABBİN hükmünü kavmim bilmiyor.”

Mesih'in Ferisileri nasıl uyardığını hatırlıyorum:

“Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz ama belirli zamanlarla ilgili belirtileri yorumlayamıyorsunuz.”

Gerçekten de, dünyada olup bitenlere ve ufuktaki “Beneklere” politik ve dinci çevrenin, Kaptanın kedisi gibi, durmadan dünyanın güvertesinde rahatsızlanmalarından ders almak, anlam çıkarmak gerekir. İnsanlar yiyip içecekleri sırada, bilinçsizce şakalaşırken, İsa Mesih'e inanmayanlara, gelecek Tanrı Yargısı'nın fırtınasıyla karşılayacaklar.

TELEVİZYONDAKİ GELECEK

Televizyondaki günlük haberlerde gösterilen resimlerin, bize geleceği bildirdiklerini, televizyon alıcısından hiç duydunuz mu?

Elbette, “hayır!” diyeceksiniz. Bende aynısını diyeceğim. Fakat böyle bir işi yapabilecek cihazı düşünün! Şüphesiz ilk anda, geleceği şimdiden bilmek için sevinirsiniz.

Örneğin, tatiliniz nasıl geçecek, kimlerle karşılaşacağınızı, havanın nasıl olacağını, vesaire görebilirsiniz. Artık her şey ekranda. Ama bununla resimlerin sonu gelmeyecek. Bundan sonra, yani gelecekte olacak şeyleri de görebilirsiniz. Günün gününe, haftası haftasına her ay ve yıl olacak şeylerin tümü, gözünüzün önüne gelecektir. Özellikle iyi şeylerin çabucak değişip, rahatsız eden resimlere, bakmaya ne kadar cesaret edebilirsiniz? Düşünün bir kere, daha nelerin ekrana gelebileceğini: Bir felaket belki... Ambulans... Hastaneye doğru... Orda doktor, hemşireler... Ameliyat ediliyor... Sorabilirsiniz: “Bunun sonu ne olacak?”

Hele kendi cenaze töreninizi gözünüzle görürseniz: ...Siz de bunları görürken meraklanıp, mezarın diğer tarafını da görmek istersiniz. Teknik gittikçe ilerlediği halde, bunların tümü size saklı kalacaktır. En iyi Televizyon dahi bu şeyleri size gösteremez.

Ama son nefesinizi verdikten sonra, ne olacağınızı şimdiden öğrenebilirsiniz. Bu konuda Tanrı, hiç bir insanı şüphede bırakmak istemiyor. Tanrı'nın Sözû olan İncil, bize iki imkan veriyor:

1. Ölümden sonra cennet kapısı sizin için açıktır. Ama hangi şartlar altında?

“Tanrı’nın Oğlu’na iman edenin, sonsuz yaşamı vardır.” (Yuhanna 3: 36).

“Tanrı’nın Oğlu İsa Mesih’in kanı, bizi her günahtan arındırır.” (I. Yuhanna 1:7).

2. Ölümden sonra Tanrı’nın yargısı sizi bekliyor. Neden?

“Ama Tanrı’nın Oğlu’na iman etmeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı’nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.” (Yuhanna 3:36).

Hangisi sizin geleceğinizdir? Cevabı kendiniz verebilirsiniz. İsa Mesih’e inanıyor musunuz? O zaman mutlu bir insan olacaksınız ve cennete gideceksiniz.

Tanrı’nın önünde diz çöküp, suçlu olduğunuzu kabul ederek tövbe etmemiş misiniz? O zaman Tanrı sizi yargılamak zorundadır, şimdi hâla Tanrı’nın Sevgisi sizi davet ediyor:

“Tanrı ile barışın!” (2. Korintliler 5:20)

KARARI SİZ VERİN!

Tanrı, sizin karar vermenizi istiyor. Bu kitapçık, bir el gibi, Tanrı’nın ismiyle, devamlı mutlu olmanız için, size yol gösteriyor.

Siz nasıl karar vereceksiniz? Eğer buna cevap vermiyorsanız, bu da bir karardır. Çünkü ebedi azaba giden, yolu seçmiş durumdasınız. Eğer siz Tanrı'nın Buyruğu'nu kabul etmez ve şimdiye kadar yaşadığınız gibi devam edip, ebediyen mahvolursanız, suç sizindir! Bütün günahlarınızla İsa Mesih'e gelin: O'nun önünde diz çöküp, suç ve günahlarınızı O'na söyleyin. Tanrı'nın Sözü İncil'in vasıtasıyla, İsa Mesih'e inanmak için ve O'nun çarmıhta tamamladığı Kurtuluşu kabul edip, kurtulmak için sizde davet ediliyorsunuz. Şimdi bunu okuduğunuz anda, neden O'nun önünde diz çökmüyorsunuz? Sadece İsa Mesih'e iman eden, kurtuluşundan emin olabilir.

NASIL DEVAM EDECEK?

Günahlarınızı itiraf edip, tövbe ederek Tanrı'ya dönmüşseniz, başka ne yapabilirsiniz?

1. Her gün dua aracılığıyla, Tanrı ile konuşun. İsa Mesih'e iman etmekle Tanrı sizin babanız olmuş gibidir. Dualarınız eksik ve yetersiz olsalar bile, O anlar ve duyar. O her gün sizin yardımcınız olmak istiyor.

2. Her gün İncil'den bir parça okuyunuz. Dikkatli bir şekilde okuyun. Anlayabilmeniz için, Tanrı'ya dua edin. O, kendi Kitabı aracılığıyla size konuşuyor.

Tanrı, size okuduklarınızı anlamanız için yardım etmek istiyor.

3. Tanrı'yı dinleyip, Tanrı'nın kendi Sözü aracılığıyla buyurduğu buyruklara (emirlere) itaat ediniz.

4. Göklerde olan Rabbiniz'e ait olduğunuz için utanmayınız. Bırakın başkaları bilsin, sizin Rab Mesih'i sevdiğinizi. Mutlu olabilmek için, bu dört şeyin mevcut olması gerekir.

Her şeyden bağımsız isteğiniz üzerine size İncil'in bir kısmını göndeririz.

Sorularınız var mı? Lütfen bize yazınız.

Memnuniyetle yanıtlamaya çalışacağız.

Adresimiz şudur:

GUTE BOTSCHAFT Verlag
Postfach 80
35673 Dillenburg
Germany

www.gbv-dillenburg.org